

Social- og Indenrigsudvalget
Folketinget, Christiansborg
1240 København K.

Til alle ordførere på socialområdet

Ang. B 90 Forslag til folketingsbeslutning om fædres mulighed for at omstøde et faderskab på baggrund af dna-beviser.

Fremsat den 2. april 2014 af Pernille Vigsø Bagge (SF), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) og Holger K. Nielsen (SF)
Samling: 2013-14
Status: Fremsat

Social- og Indenrigsudvalget ikke har viderebehandlet forslaget efter 1. behandlingen, og forslaget er derfor faldet bort med det nye folketingsår 2014-15.

Det er med største beklagelse, at jeg må konstatere, at ovennævnte problemstilling, trods sin stadige aktualitet, ikke kom videre end til 1. behandling i det tidligere folketing.

Når det er vigtigt for mig, skal jeg henvise til bilag 1 til B90, hvortil jeg yderligere skal tilføje følgende:

Utroskab:

"Hvis den ene af jer har været utro eller har deltaget i et lignende seksuelt forhold, har den anden ret til at blive skilt.

Det er en betingelse, at den anden ikke har tilgivet eller accepteret utroskaben, og det er også en betingelse, at utroskaben har fundet sted inden for de seneste 2 år.

Den, der er blevet krænket, skal senest 6 måneder efter, at han eller hun er blevet bekendt med utroskaben, sende anmodning om skilsmisse på grund af utroskab til Statsforvaltningen."

Faderskab:

Hvordan hænger det så sammen, at man pr. omgående kan blive skilt fra en ægtefælle på grund af utroskab, men man ikke kan blive fritaget for faderskabet til det barn, hun ved utroskaben har avlet med en anden mand, hvis hendes utroskab først afsløres, når barnet er 6 mdr. gammelt.

Ægtemanden bliver nemlig automatisk kendt skyldig i noget en anden kan have gjort.

Børnelovens paragraf 1 siger, at ægtemanden er far til hustruens barn, selv om dette ikke måtte være tilfældet. Punktum. Ingen undersøgelse af rigtigheden foretages.

Ca. 1.500 gange om året sker dette i Danmark iflg. Detektor.

Claus Yding Andersen, Professor på Rigshospitalet udtaler til Politiken:

10 procent af befolkningen har ikke den biologiske far, som de regner med.

Indsat fra http://politiken.dk/viden/ECE2903304/ufoedt-onkel-er-far-til-nyfoedt-baby?ref=nyhedsbrev_politiken-middag&utm_source=Politiken&utm_medium=newsletter&utm_campaign=politiken-middag

Børneloven har i sin nuværende form ikke noget med sandhed at gøre, eller med retfærdighed at gøre, det er

noget man har bestemt i folketinget. En kvinde kan således med børneloven i hånden og en vielsesattest under hovedpuden, vælge at få et barn med hvem som helst, og lade ægtemanden få ansvaret, byrden og smerten.

Ca. 45% af alle ægteskaber ender i skilsmisse. Hvis man så bliver skilt efter bare et kort ægteskab, hænger manden alligevel på hustruens barn.

Hvordan kan man med rimelighed gøre sig til talsmand for, at ville varetage barnets tarv, når det skal ske ved at tilsidesætte en ægtemand, når han er beviseligt uskyldig, altså selv offer. Offer for kvindens handlinger, og offer i forhold til Børnelovens §1.

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 4. juni 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholdes endelige svar på spørgsmål nr. 1 ad B 90

skrev daværende socialminister Manu Saren:

Det anses således generelt for bedst for et barn, at det retligt har to forældre. Derfor skal det som udgangspunkt søges fastslået, hvem der er barnets genetiske far. Loven har på denne måde fokus på hensynet til barnet, mens hensynet til forældrene kommer i anden række.

I praksis undersøges der jo netop ikke, hvem der er barnets far - det har loven jo allerede bestemt i §1, hvordan kan man så argumentere, at et barn har "ret" til en far, når enlige kvinder kan fertilitetsbehandles, og der altså ikke er nogen juridisk far?

Hvordan kan man svare, at forældrene kommer i anden række - moderen er jo sikkert nok moderen, men manden er måske slet ikke forælder til barnet, og herved bliver en oven i købet uskyldig person sat i anden række.

Ministeren lovede i sit svar:

Beslutningsforslaget giver anledning til at overveje, hvordan faderskab fastslås og ophæves, og hvilke hensyn og interesser der skal være bærende på faderskabsområdet.

Som jeg tilkendegav under førstebehandlingen af beslutningsforslaget har jeg forståelse for de problemer, der har været i de konkrete sager, som forslaget bygger på. Disse problemstillinger vil indgå i overvejelserne om ændringer på faderskabsområdet. Dette gælder også problemstillingen i den omhandlede sag.

Jeg opfordrer høfligt, men intenst til, at ordførere på området, enkeltvis, i grupper eller i fællesskab, vil genoptage behandlingen af dette meget vigtige spørgsmål. Vigtigt for mig, men utvivlsomt også helt generelt, idet man bør anerkende omfanget af problematikken.

Med venlig hilsen

Manfred Kjølhede